

Anul IV, nr. 88 / 22 noiembrie – 5 decembrie 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

Buletin parohial al Bisericii Sf. Dumitru – Poșta, Paraclis Universitar

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

revista.dimitrios@yahoo.com

EDITORIAL

De la monolog la dialog

pr. paroh Mihai Gojgar

Domnul Strânsoare a venit la biserică acum două săptămâni cu un zâmbet foarte larg pe chip. Din vorbă în vorbă, am aflat că noul acționariat de la firmă îi acordase o primă substanțială, cu totul neașteptată. Neașteptată nu doar pentru că trăim în România, ci pentru că pur și simplu nu se gândea la așa ceva. Își făcuse economiile necesare pentru concediu, porc de Crăciun, cadouri și o geacă de piele, deci era „asigurat”. M-am bucurat pentru beneficiul său, mă binedispun veștile acestea. „O să anulez concediul de la Râșnov și dau o fugă în Austria. Și porcul...de ce să fie doar de-o sută? Îl iau de 200, că poate o fi an greu. Nu degeaba mi-am luat combina frigorifică”.

Așa suntem toți, oare? Probabil, cei mai mulți. Orice surpriză plăcută se transformă într-o captură egoistă și un prilej de satisfacere a propriilor nevoi. Banului i se spune „ochiul diavolului” pentru că în loc de vederea firească, spre ceilalți, nu reușești decât să te oglindești în ei, să te vezi pe tine și dorințele tale. Ne dorim un trai fără înghesuiri financiare, dar care e granița dincolo de care ne prefacem în lacomi, egocentriști și neînțelegători? Fiecare, în dialog cu Dumnezeu și cu duhovnicul se străduiește să își delimiteze nevoile și să respingă pământuri, bunuri și bancnote care nu trebuie să îi aparțină. Nu am îndrăznit să îi spun domnului Strânsoare că ar putea să facă și altceva cu acel surplus, că ar putea să pregătească o masă pentru cei săraci sau să ofere un cadou unui copil de Moș Nicolae. Sunt momente în care ți se pare că e mai degrabă cazul să taci, decât să spui ceva; că nu sunt urechi să te audă.

M-am gândit la strânsoarea mâinii sale drepte și la strânsoarea baierelor pungii sale (cred, totuși, că are un portofel) acum, în Duminica a XXVI-a după Rusalii, în care s-a citit Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina (Luca XII, 16-21). Iisus ne povestește despre un om potent financiar care a avut o recoltă neașteptat de mare. Și a început să se întrebe, firesc: „Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele?” (v. 17). Ne atrage atenția, deja!, că el nu dialoghează cu soția, frații sau prietenii, ci vorbește singur: „Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunățile mele; Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te” (v. 18-19). Nici reacția lui nu îmi pare absurdă; am auzit-o sau gândit-o mulți: „dacă aș câștiga la loto, nu aș mai munci toată viața și m-aș distra până mor”. Surpriză, însă. În timpul monologului său, Dumnezeu intervine și îi spune: „Nebune! În această noapte vor cere de

la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?” (v. 20). Probabil, o afirmație șocantă pentru cel care se vedea deja în răcoare de măslin și un pahar cu vin, 100 de ani, cel puțin. „Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu” (v. 21).

Ieșind din noapte, ne întrebăm, poate, ce am făcut de merităm încă un răsărit? Și...ce ar trebui să facem să mai primim unul? Pentru că toți vrem să trăim, cât mai mult și cât mai bine. Dar ce facem pentru asta? Se pare că nebunia bogatului din pilda de mai sus se vindecă prin leacurile pe care el nu le-a luat în considerare. Milostenia, dăruirea, bucuria de a împărți, filantropia. Ți-a dat Dumnezeu mult? Bravo! Dă și tu mai departe! Ai cât dai, nu cât ții pentru tine! Scapă de ele, ca să nu auzi acest verdict groaznic: „nebune!”

Este greu să ne desprindem de bunurile noastre, mai ales dacă le-am câștigat cu trudă. Dar nu Dumnezeu este autorul binelui din viața noastră? Dacă El ne-a pus în situația să le posedăm, de ce nu devenim fii ai Lui, dăruind mai departe? Simplitatea vieții, milostenia și rugăciunea sunt cele mai bune adjuvante în post. Parohia Sf. Dumitru este fericită să vă aibă alături în călătoriile spre sufletele semenilor. Masa socială de sâmbătă, programul filantropic de ajutorare a persoanelor fără adăpost (desfășurat în fiecare sâmbătă din Postul Crăciunului), sprijinirea unor lăcașuri de cult în situații grele, uscarea lacrimilor orfanilor și văduvelor sunt reușitele dumneavoastră, ale tuturor celor care participați la viața bisericii noastre.

Postul Crăciunului se încheie cu o mare sărbătoare, Nașterea Domnului, și fiecare dintre noi împarte atunci zâmbete celor din jur, din casă, prietenilor. Dar Nașterea Domnului trebuie trăită de pe acum, și bucuria dăruirii să ne fie stindard în pelerinajul către 25 decembrie. Fiecare, cum poate și cât poate.

„Cu un bănuț dăruit poți cumpăra cerul. Nu fiindcă cerul ar fi atât de ieftin, ci fiindcă Dumnezeu este atât de plin de iubire. Dacă n-ai nici măcar acel bănuț, atunci dă un pahar cu apă rece!” (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Descoperirile Peșterii Sfântului Apostol Andrei

Silviu - Constantin Nedelcu

Despre Sfântul Apostol Andrei, creștinătorul românilor, s-a tot scris și încă se va mai scrie. În schimb, s-a scris foarte puțin și se cunoaște și mai puțin despre cele trei redescoperiri minunate ale Peșterii Sfântului Andrei, care se află în inima unei păduri ce aparține din punct de vedere administrativ-teritorial de comuna Ion Corvin din județul Constanța.

Descoperirea (1918)

În anul 1918 peștera a fost descoperită de avocatul constănțean Jean Dinu, care se afla într-o călătorie în zonă. Până atunci, timp de mai multe secole, ea rămăsese în paragină din cauza stăpânirii otomane a Dobrogei.

Prima redescoperire (1943)

În anul 1943 peștera a fost redescoperită de Părintele Constantin Lembrău de la "Biserica Adormirea Maicii Domnului I" din Constanța. Peștera a fost sfințită de Prea Sfințitul Chesarie Păunescu, Episcopul Constanței, în prezența unui număr mare de preoți și credincioși. Din nefericire, așezământul monahal a fost desființat în timpul regimului comunist (1945-1989).

A doua „redescoperire”(1990)

Ultima „redescoperire” a Peșterii Sfântului Apostol Andrei a avut loc în anul 1990, când mănăstirea a fost reînființată și populată cu monahi. Așezământul a fost resfințit în anul 1992, fiind astăzi un important centru de pelerinaj din Dobrogea și din țară.

Pr. Constantin Lembrău cu fiii la intrarea Peșterii Sfântului Andrei

Vizită la schitul vâlcean Bradu

pr. Marius Curelea

Parohia Poienarii Burchii, jud. Prahova

Am răspuns cu multă bucurie invitației de a fi alături de comunitatea de la "Sfântul Dumitru" - Poștă în demersurile acesteia de a susține obștea măicuțelor de la Schitul Bradu, județul Vâlcea - vechi prietene, deja, ale parohiilor noastre. Împreună cu părintele Mihai, am pornit la drum într-o frumoasă zi de noiembrie, bucurându-ne de peisajele ruginii de pe Valea Oltului și de soarele prietenos. Monahia Arsenia, stareța așezământului, avea să constate că ziua pe care ne-am ales-o pentru vizită - marți - avea legătură cu Sfântul Proroc Ioan Botezătorul, ocrotitorul schitului, zilele de marți fiind închinat de Biserica Înaintemergătorului Domnului.

Pentru cei care nu știu, schitul este așezat în mijlocul pădurii, într-o zonă retrasă, iar ultimii trei kilometri până acolo se parcurg numai pe jos sau cu mașini de teren. Efortul, însă, merită, întrucât locul este perfect pentru cei care caută odihnă sufletească. Maica stareță ne-a întâmpinat cu simplitate și căldură, așa cum ne-a obișnuit. După 64 de ani petrecuți în mănăstire, monahia Arsenia păstrează aceeași dragoste jertfelnică și aceeași credință de neclintit. Le-am dus maicilor câteva ajutoare pentru a trece mai ușor peste anotimpul rece care vine. Dar încălțăminte de iarnă, alimentele neperisabile, produsele de igienă și obiectele de uz casnic sau alte daruri pe care le-au primit cu smerenie nu le-au adus atât de multă bucurie pe cât le-a adus comuniunea în rugăciune. Mai greu și mai rar se întâmplă să ajungă aici doi preoți, așa că, în biserica mică a așezământului, am oficiat Taina Sfântului Maslu. Am mai zăbovit apoi în curtea mănăstirii, profitând de aerul curat și de peisaj și ne-am despărțit cu nădejdea revederii. Pentru obștea unui așezământ este o binecuvântare când pelerinii îi trec pragul și o sprijină. Am fost și noi pelerini, de această dată, iar pentru noi, orele petrecute alături de maicile de la Schitul Bradu au fost o întoarcere la împlinirea unei vieți trăite simplu și curat în rugăciune.

„Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui”

"Vremea neașteptat de caldă pentru noiembrie ne-a ajutat să progresăm considerabil în lucrarea amplă de restaurare. Echipa a lucrat cu sârg și Dumnezeu a binecuvântat până acum elanul tuturor. Suntem încântați că, momentan, lucrările sunt în grafic. Termenul de finalizare a lucrărilor este 27 septembrie 2016. Apoi, vom încerca să demarăm lucrările de restaurare a picturii murale și a catapetesmei. Deocamdată, nu există fonduri pentru acele demersuri. Dar..."la Dumnezeu toate sunt cu puțință" (Marcu X, 27). Fii alături de noi în acest demers. "Zidește cu noi!"

Fructele de mare în post

diac. Bogdan Bădiță

Disputa legată de consumul fructelor de mare în post este una relativ recentă. Evident, cu toții știm că „fructele” numite „de mare” sunt, de fapt, crustacee și moluște care cresc în mediul marin, **nu roade vegetale**. Totuși, în această dispută sunt trei mari „tabere”. Pe de o parte, sunt cei care susțin că fructele de mare sunt alimente de post și pot fi consumate fără restricții. La polul opus, sunt adepții ideii că aceste crustacee și moluște nu sunt de post, iar consumul lor este similar cu cel al cărnii sau al peștelui. Cei mai mulți dintre oamenii simpli, care oricum nu-și permit să mănânce fructe de mare preferă să meargă pe rețete tradiționale românești de post, în loc să experimenteze lucruri noi și să riște să-și compromită ajunările.

Ce facem însă cu fructele de mare? Spune o tradiție că, într-un post, călugării din Sfântul Munte nu mai aveau ce mânca și atunci Maica Domnului li s-a arătat, îngăduindu-le să consume fructe de mare. Așadar, dezlegarea s-a făcut doar într-o situație limită. Oare nu ne-am cere osândă zicând că am rămas așa de săraci, încât nu avem cu ce ne pregăti hrana, trebuind să recurgem doar la fructele de mare? Să adăugăm că respectivele alimente sunt atât de „ieftine”, încât puțini sunt cei care își permit să se delecteze

cu acest tip de bunătăți. Dacă mâncăm un platou cu scoici, stridii, calamari, creveți etc în post, și care poate să ne delecteze culinar mai mult decât o carne pe grătar, atunci mă întreb ce post de mâncare este? Unde este înfrânarea mea?

Cei care țin postul Crăciunului ar trebui să mănânce fructe de mare doar în zilele în care este dezlegare la pește. Suntem tentați să credem că fructele de mare sunt de post deoarece călugării greci le consideră de post. Postul Crăciunului este ușor de ținut, având în vedere că dezlegările la pește sunt dese.

Închei acest articol printr-un sfat: nu dați atât de mare importanță mâncării în post. Despătimirea, paza gândurilor rele, alungarea sentimentelor de invidie, ură, lăcomie din inimă și înlocuirea lor cu sentimente ca dragostea, compasiunea, jertfelnicia sunt lucruri mult mai prețioase în post. Postul are rolul de a ne îndrepta pe cărarea mântuirii și trebuie cu orice chip să ne schimbăm în bine.

PROGRAM LITURGIC 22 NOIEMBRIE – 5 DECEMBRIE

Duminică, 22 noiembrie, 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

Luni, 23 noiembrie, 17.00 - Program de spovedanie;

19.00 – Seara catehetică;

Marti, 24 noiembrie, 6.00 - Sf. Liturghie;

Miercuri, 25 noiembrie, 18.00 – Sf. Maslu;

Vineri, 27 noiembrie, 18.00 – Acatist;

Sâmbătă, 28 noiembrie, 10.00 – Parastase (dacă sunt anunțate din timp);

Duminică, 29 noiembrie, 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

18.00 - Vecernie;

Luni, 30 noiembrie (SF. AP. ANDREI), 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

17.00 - Program de spovedanie; 19.00 – Seara catehetică;

Marti, 1 decembrie, 6.00 - Sf. Liturghie și Te Deum;

Miercuri, 2 decembrie, 18.00 – Sf. Maslu;

Vineri, 4 decembrie, 18.00 – Acatist;

Sâmbătă, 5 decembrie, 10.00 – Parastase (dacă sunt anunțate din timp);

18.00 - Vecernie.

Biserica este deschisă zilnic între orele 8.30 - 20.30

O nouă familie în Biserica Sf. Dumitru.

Vasile și Gabriela s-au unit în fața lui Dumnezeu, în ziua Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.

Le dorim sănătate, pace și bucurii!

Casă de piatră, Gabriela și Vasile!

Filantropie în Postul Crăciunului

Începând de pe 21 noiembrie, în fiecare sâmbătă, voluntari ai Parohiei Sf. Dumitru, împreună cu slujitorii bisericii, vor merge la oamenii care nu au locuință și le vor împărți mâncare caldă, fructe, haine și jucării (copiilor). Proiectul s-a dovedit un mare succes filantropic anul trecut, câteva sute de oameni beneficiind de ajutoarele pe care am putut să le strângem și pe care le-am distribuit cum am știut. Fiți alături de noi și contribuiți, cu prezența, donația, sugestia sau rugăciunea la acest efort umanitar. Vă așteptăm la biserică pentru detalii organizatorice.

Nela Trifu & Bogdan Nicolaescu

Programul Serilor Catehetice de la Biserica „Sfântul Dumitru” a continuat, săptămânile trecute, cu două întâlniri pe teme actuale, dar și de interes pentru fiecare dintre noi. Pe 9 noiembrie, în ziua de pomenire a Sfântului Ierarh Nectarie de la Eghina, am dezbătut problemele pe care ni le ridică **bolile și suferința**. Părintele Dragoș Eugen Frâncu, slujitor la capela Spitalului de bolnavi cronici și geriatrie „Sfântul Luca”, a fost invitat să vorbească despre cauzele suferinței și ale bolilor și despre atitudinea creștinului în fața acestor încercări. De asemenea, acesta le-a împărtășit celor prezenți experiențe trăite de-a lungul timpului la căpătâiul celor bolnavi. Toți cei prezenți au consimțit că fiecare încercare, suferință sau boală nu trebuie înțeleasă ca o pedeapsă a lui Dumnezeu asupra noastră. Mult mai folositor îi este creștinului să descopere cauzele ei naturale sau morale și să încerce, cu ajutorul medicilor și al preoților, și atât cât îi mai stă în putință, să întoarcă situația în favoarea sa, vremelnică sau veșnică.

Pe 16 noiembrie, la începutul Postului Nașterii Domnului, tema serii catehetice a fost **“Postul”**. De ce să ținem post? Cum ar trebui să postim? Este obligatoriu postul negru? - sunt întrebări la care am găsit răspunsuri alături de Părintele George Dincă, de la Parohia „Sfântul Ilie-Titan”. S-a discutat astfel despre post ca mod de viață, ca regim pentru trup, dar și ca medicament pentru suflet, însoțit, bineînțeles, de rugăciune și milostenie. S-a vorbit, de asemenea, despre situațiile speciale în care credincioșii primesc dezlegare de a nu ține post.

Serile Catehetice se desfășoară la biserica noastră în fiecare luni, de la ora 19:00. Nu uitați că așteptăm sugestiile și propunerile dumneavoastră despre temele pe care doriți să le dezbatem pe pagina de Facebook a Revistei Dimitrios. Tot aici, găsiți și fotografii de la aceste întâlniri.

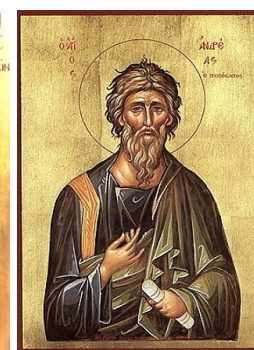
Onomastici în perioada următoare

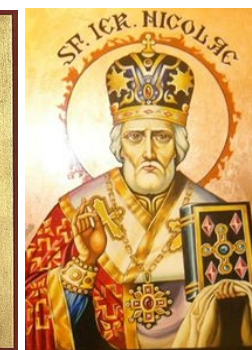
Sf. Ecaterina
25 noiembrie

Sf. Stelian Paflagonul
26 noiembrie

Sf. Apostol Andrei
30 noiembrie

Sf. Ierarh Nicolae
6 decembrie

Sf. Mc. Filofteia
7 decembrie

Sf. Spiridon
12 decembrie

La mulți ani sărbătoriiților!

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

**Biserica Sf. Dumitru - Poșta
Paraclis Universitar**

**Str. Franceză Nr. 1 Sector 3,
București**

0727 394 631

Redacția:

Pr. Mihai Gojgar - coordonator
Teodora Popcean - redactor șef
Emanuel Tudor - grafică
Silviu-Constantin Nedelcu -
secretar de redacție
Mihaela Iancu - distribuție
ISSN 2393 - 4859
ISSN-L 2393 - 4859

Tipar realizat la

copy & pim
www.pimcopy.com
Email:
pimcopy@yahoo.com
Adresa:
**B-dul Regina Elisabeta,
Nr. 28
Sector 5, București**
Tel. 0758971001